

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сант.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сант.

БАЛКАНСКИ КОМИТЕТ

Под овим називом постоји од више година у Лондону једно удружење, које је ставило себи у задатак да се бави балканском политиком.

Крвави режим у Македонији и Старој Србији, и устанички покрети потиштених дало је подстрека извесном кругу беснослених људи, да се организују у једно удружење, каквих је веома много у Енглеској, и да објаве балканцима и осталом свету како ће своју енергију и способности ставити у службу општих интереса балканских хришћана.

У великој Енглеској има људи, који се радо одају разноврсним спортовима, на није ни какво чудо, што је се нашло неколико људи на челу којих су браћа Бакстон који су се решили да се баве политичким спортом. Природно је да ми балканци од тога не би имали штете, кад би то удружење предузело непристрасно проучавање Балкана, његових етнографских, лингвистичких, социјалних, економских и политичких прилика, на против ми би са највећом захвалношћу поздравили и прихватили такво предузеће, али жалимо што морамо констатовати, да су ти људи од првога дана ступили искључиво у службу Бугарске и њених империјалистичких прохтева. То је посведочено у више прилика, јер су се на појединим седницама Балканског Комитета одигравале и такве сцене и призори, који се ни по чему не разликују од тајних бугарских комитетских састанака у Софији. Али Балканци су сами решили своје спорове не тражећи Бакстонове савете и самим тим је престао њихов бугарофилски рад. Бугари, који су вазда певали славопојке и химне тим Енглезима, умукнуше, заборавише их, о њима се преста говорити и писати, Срби их иначе нису марили, Грци су их третирали као политичке авантуриста, а Турци су их вазда сматрали као балканске интриганте, те им зато не обраћаху никакву пажњу.

Наста европски рат, који избацује на површину имена великих људи. А браћа Бакетн имају амбиције да се о њима говори и пише, али њиховим

земљацима су непознати као људи политичке културе или научне спреме, не познаје их ни Европа, зато се опет јављају као апостоли бугарског империјализма. Они зато траже ревизију Букурешког Уговора. Они иду још даље, па траже велику Бугарску, а када увидеше да се таква пропаганда цени код Бугара и да су зато награђени са многобројним похвалним новинарским чланцима и славопојкама, они траже од Енглеске да опрости бугарски злочин, још нешто, они траже да им се даде све што су мучки отели, браћа Бекстон пропиралају сепаратан мир са Бугарском! И то ови бране Бугаре онда, када ови поступају са енглеским заробљеницима онако, како то не чине ни Зулукафри са белом људима... Ово нас много не изненађује. Бугари су данас најнекултурнији народ Балкана, њихова историјска неваљалства, подли злочини и хунска ђуд је позната целом образованом свету, ово знају и браћа Бекстон и зато су се ставили у њихову службу, уверени да ће им то донети репутације и популарности за којом тако чезну и жуде. Ово је гледиште и мишљење о њиховим поступцима њихових земљака, који додају ово: Браћа Бекстон не познаје енглеска интелгенција по њиховом политичком таленту или научној спреми, и према томе апсурд је и помислити да ће се ко наћи код нас Енглеза, који ће се повести за апостолима таквог идиотизма.

Овчеполски.

Крвави режим

— Писмо из Лерина —

Читао сам листу жртва у чланцима „Крвави режим“. Ту листу допуњујем новим жртвама, које врло чини Бугари извршише. Приликом са окољивом савршено је пронао. Све мушкље је поклано. Клање се и даље продужује. Ево те крваве и најновије листе, која ми је послата од сигурне личности:

У селу Кривогастану су убили старог седамдесетогодишњег свештеника Косту Јовановића, његову сна-

ху и дете њено од три године старости. Пре убиства узела су попу 150 наполеона у злату и 1200 динара у сребру. Четири дана био је изложен лепи понов и нико га није смео сахранити, док на велику молбу се љака ови зверови не допустише. Убили су Васиља Нешковића, старца од 75 година, па и ако је био сават. Пре убиства опљачкали су га и отели му 50 наполеона у злату, од којих су 30 били црвени, јер је Васиљ био тотор српске преве у Кривогастанима.

Убили су унука Крете Димића, старог деветнаест година. Тодер у Здравковићу убили су снаху и опљачкали кућу и стоку. Убили су Милојка Плића, а пре тога отели му петнаест наполеона у злату. Стојана Мојспловића су убили, а пре тога отели му девет наполеона.

Боживу Јовановићу убили су ћерку, а снаху му силовали. Убили су Спирку Киволовића, пошто су му претходно отели тридесет наполеона. Удову Сивану Павловићу обезбастили су, а њену ћерку (девојку) сило-

вали, па је после приморали, да се уда за једног саватог сељака, кога она није хтела. Бугарски официр, неки поручник Митов, који је ту као командир посаде, узео је од овога ђонава за ову услугу десет наполеона. Штета што се овај „херој“ поручник није за турског времена у Љуми нашао — он би сигурно претекао чувеног зликовца и зулумџара Пешам Гарана, који је на овакав начин удавао и раздвајао Српине у турском времену. Опљачкали су кућу Блаже Пашића, председника општине и дига му око 150 товара разног живота, 90 комада оваца, 10 комада свиња, 3 јахаћа коња и 15 комада волова и бивола. Кућу су му са земљом савиали, а чељад незнао куда протерали.

Исто тако опљачкали су кућу кмета Вељка Вељковића и чељад му протерали. Ето тако је страдало Кривогастане — које је за времена турског било стуб и бодри чувар српске мисли тамо. Али зар је само Кривогастане?

Л.—Ц.

ЈУРИЈА ОКО ПРЕСТОЛА

III.

Бугарско-албански комитет је био образовао чете, које је намеравао пребацивати у Србију, али догађаји на граници и појава Арифа Хикмета омела им је из основа план.

Узимањем власти у своје руке Есад Паша је пресекао сваку везу Бугара и њиховог комитета са Албанијом. Комитације и њихови агенти морали су на врат на нос напустити Албанију, у коју се више нису вратили. Наша недаћа и повлачење наше војске преко Албаније — поново је довело Бугаре и Арнаути у додир. Бугари су веровали, да ће их Арнаути раширених руку дочекати и да њиховој радости неће бити краја, јер су претпоостављали да је неописана мржња Арнаута према Србима. И као што су насели са народом у Македонији — исти их малер потрени у Албанији. Не само да нису третирали као пријатељи, већ у самом почетку кад су наступали од Ђукоса ка Елбасану стављено им је на знање, од народних првака, да им није право што продиру у Албанију, са којом они немају ништа.

Апел Бугара да се Арнаути дате оружја противу Срба и њи-

хова изјава да су дошли да их ослободе на никакав одзив није наилазила. На против поједине области као Врча и Черменика ставили су им ултиматум: да ако би нога бугарског војника ступила у коју од поменутих области да ће их оружјем сузбити. И збиља, уским пролазом између Шкумбе и Ђукоских висова не, свраћајући ни лево, ни десно, провлачила се бугарска војска, као каква лоуџа ноћу. Претња првака је успела. Долазак Бугара у Елбасан изазвало је још веће незадовољство и Арнаути су га већ отпочели испољавати. У почетку невидљива рука аустријског команданта умешала се је и антагонизам између Бугара и Арнаута отпочео је раширено да расте, све док нису арнаутски барјактари 25. марта отворено запретили, тражећи да се Бугари одмах иселе из Елбасана и у опште из Албаније. Шта је и какви су преговори вођени између Аустријанаца и Бугара — нама је непознато, али нам није остала тајна: да су Бугари морали у почетку априла напустити Албанију; да су односи између њих двоје тако затегнути, да су се без збогом растали; да је на два дана пред полазак Бу-

гара из Елбасана било туче између бугарских и аустријских војника, која се је после пренела на офицере. Па ипак и после оваквог стања Бугари нису клонули, они су и даље водили агитацију међу Арнаутима, који су подаље од њих били.

Ирфан беј и Хамди беј, били су им се поново ставили на расположење. Обојица су позвати у Битољ, а пре тога им је свечан дочек приређен у Охриду, одатле су до Битоља свечано испраћени. Између ова два агента и бугарског генерала Бојацијева утврђен је био споразум: да они развију сву своју делатност и да не жалећи новца продру са кандидацијом принца Кирила за владоца Албаније. Бугари су обећавали целокупност Албаније, само под условом да Кирил буде владоц њихов. Наравно да ова два префригана Арнаутина, који су дотле одани агенти Аустрије били, оберучке прихвате идеју бугарску, а нарочито њихово злато, које за ову ствар није штеђено. По својем повратку они су ствар поверили својим пријатељима, који су као

громом поражени били, кад су чули на шта Бугари смерају. Стари лисац и ујак Ирфан бегов Хакиф паша, познати пријатељ принца Вида умео је извући свога сестрића и обезбедити му узету суму од Бугара. Он је подесним путем ову ствар доставио Виду, који је то исто својим покровитељима ставио на знање. Од тада се између Аустријанаца и Бугара повела једна потмула, али врло жучна борба. Арнаути су подмићивани и употребљавани противу Бугара и обратно. Војници бугарски нападани су на друмовима, а комора им је два пута цела дигнута између Бабије и Хаџи Бешировог моста. Вугари прибегоше својом старом методу — мучким убиствима аустријских агената, као и хапшењу свију оних на које су ма и најмање сумњу имали. Отуда је и потекло хапшење Миџић беге у Битољу, који је познат као некадањи бугарски пријатељ, а истакнути националиста албански. Његово хапшење доводи се у везу са неким говором противу Бугара и њихових интрига у Албанији. **Ћ.**

Изложби проговоримо у оном обиму, у коме она то заслужује. Обећавајући читаоцима да ћемо за време трајања изложбе проговорити нешто више о ремек-делима на овој изложби, за сада се ограничавамо на констатацију, да су јучерашњи многобројни посетиоци стајали под утиском пријатног изненађења, јер нико није могао да претпостави да се у савезничким рововима у Македонији налазе признати ширски уметници. Та је околност драгоцену културну тековину за Балканско Полуострво чије су дражсти овековечене овим делима — пошто су уметници великим узимали мотиве из Солуна и са Вардара.

Изложбу су отворили: генерал Сарај, у пратњи свог ордонанса капетана Бироа и адмирал Моро, а присуствовали су и. г. генерал Москопулос са тасифом, Атеогинос префект Солунски, Сеон француски конзул, руски генерални консул Кал са тасифом, и. Викторовић, велики број виших грчких чиновника и официра и војника савезничке војске.

Преиоручујемо и овом приликом свима Србима да посету ову изложбу у улици Бувароктон бр. 53. (иза кафана Централа), која ће трајати 15. дана.

Карта Солун — Атина кошта 56-15 драхми I кл., 42 II, 33-33 драхми III. Пут је дакле и краћи и јефтинији но бродом; према је врло вероватно да ће бродови спустити подвозну цену испод ове и ако је сада много већа.

Грчки конзулат у Скопљу.

„Неа Алитија“ јавља да је Грчки консулат у Скопљу претворен у Капитул. Међу тим кад је грчки консул г. Милтијадиес Франгвеса, који се сада налази као под-шеф пресбирова у Солуну напустио Скопље на захтев бугарских власти, он је запечатао зграду конзулата, добивши свечано обећање од представника бугарске владе да ће консулат остати под њезиним надзором.

Хиљаде се.

Јуче је доведено нових 25 бугарских дезертера у Солун. Ако овако потраје на фроту македонском неће остати ни један непријатељских војника.

Грчки унутрашњи зајам.

Уговор између владе и Народне Банке о зајму од сто милијона биће вероватно потписан данас, и ако до пружаче није био постигнут споразум у свима тачкама. Влада жели да емисиони курс не буде испод 88 а интерес не буде већи од 5.

Пекарски штрајк у Атини.

Поред осталих невоља у исхрани атинског становништва појавио се још и штрајк пекара, тако да је влада одлучила да употреби војску, а да све пекарнице реквизира.

Страховите подвозне цене

„Тајме“ вели да један трговачки брод који одвезе из Енглеске у Америку 420 вагона угља и донесе из Лаплате у Француску 460 вагона жита, зарали 1,375.000 динара на име подвозне цене, односно једанпут више, но што је коштао један такав брод пре неколико година.

Из грчке војске.

Грчки министар војни одлучио је да позове регруте из 1915, а у нареду зато да пусти на неодређено осуетво пет најстаријих класа.

Пегави тифус у Лариси.

Атински листови јављају да се тифус све више шири и ако су лекари предузели све мере, да се ова зараза угуши.

Енглеска војна музика.

Данас у 4:30 ч. по подне приређује енглеска војна музика уобичајени концерт у башти код Беле Куле.

Јавна благодарност.

Г. Благоје Костић поручник походно је логор српских избеглица и деције забавиште у Солуну и том приликом приложио је комесару избегличког логора 20 дин. у злату са жељом, да се за ову суму набаве и разделе поклони деци српских избеглица која похађају школу у логору.

Исто тако походили су забавиште и г. Секулић наредник из Београда са своја два друга подофицира, и приложили су комесару 6 драхми и 10 дин српског новца за исту циљ.

Владини комесари у име ученика

ИЗ СРБИЈЕ И СРПСКИХ КРАЈЕВА

Обавештење из Србије

»Српске Новине« доносе: Српско Друштво Црвеног Крста, које ради у Женеви на томе послу да наше породице у Србији добију извештај о нама и ми о њима, добило је до сада око 800 писама из Србије, и у тим писмама пита се за ова лица:

Михаило Јовановић, пуковник; Милан Антула, из Београда; Драгослав Јевремовић из Смедерева; Прока Бајић, из Београда; Анта Панић, инжењер; Душан Драгићевић, поднаредник из Крагујеваца; Александар Драгићевић, капетан из Краљева; Милан Драгићевић, из Краљева 30 год.; Владимир Крстић, тумац франц. мисције; Добросав Јојић, телеграф. из Уба; Живојин Крстић, коњич. капетан; Живан Крстић апотекар; Јован Тричаревић, благај. мунџ. колоне; Александар Сарић, редов, стар 24 г.; Милан Р. Петровић, пеш. поруч. Александар Јанковић, окр. писар из Београда; Живојин Николић, шофер из Београда; Драгомир Урошевић, писар штаба к. дивиз., Живојин Живковић, гимназ. из Крушев-

ца; Душан Накић, из Београда; Пе. Јовановић, 43 г. стар; Стојан Недуковић, војник; Јаков Моша Леви; Милан Пауновић, проф. музике из Јагодине; Михаило Бадемлић, судија из Велеса; Момчило Живковић, фотограф из Београда; Светозар Лепосавић, учитељ из Чачка; Јован Ристић, наредник стар 47 г., Бранко Митшевић, гимназист; Петар Анђић, гим. из Крушевца; Александар Аћимовић, ђак из Крушевца; Војислав Станисављевић, гимназист; Мика Илић, гимназист; Седмир Костудић, ђак из Врање; Димитрије Пауновић, учитељ; Светислав Солдатовић, поручник; Алемшје Смиљанић, каплар артиљ.; Живојин Туфегџић, др. Драг. Туфегџић, аудитор; Милорад Симоновић, капетан; Борђе Максимовић, подпоручник из Шапца.

Извештај треба слати Инспекцији Војне поште и телеграфа Врховне Команде на Крфу, било лично било преко својих команди. Сва именована лица у овом списку треба у што краћем року да се јаве, како би њихови укућани добили што пре извештај.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Наша влада на Крфу.

Атински лист „Патрис“ јавља да ће српска влада остати још дуго на Крфу и да су Савезници ради обезбеђења Крфа поставили трећу линију мина око острва и наредили, да и у будуће пристаиште буде затворено по заласку сунца.

Српско-Француско братство.

Задовољан радом и војничким држањем једне јединице српске војске која се налази одавно на Македонском фронту, генерал Сарај је одлучио да у идући уторак приреди једну кинематографску представу војницима те јединице.

Г. Балугџић на Крфу.

Јуче је отпутовао на Крф и Балугџић, наш посланик у Атини, у пратњи једног секретара посланства.

Јучерање отварање изложбе.

Јуче у 2 часа по подне отворена је свечано изложба уметничких радова француских војника са македонског фронта. Са уметничке тачке гледишта то је догађај какав Солун није доживео од свој постанка; међ солунским зидовима није се до јуче могла да види овако богата збирка уметничких радова. Скућен простор нашег листа не допушта нам да о

Заузеће Дова-Тепе.

Команда Источне војске наша је за потребно да из војничких разлога заузме Дова-тепе на македонском положају на коме је дотле била грчка посада. Саобразно својој досадањој пракси грчка влада спрема протестну ноту.

За наивне људе.

Простодушни Радославов изјавио је кореспонденту »Удружене Пресе« из Њујорка: да је присуство англо-француских трупа једна опасност за Бугарску и да због тога он намерава чим осигура неутралност Румуније, да предузме офанзиву противу њих докле се не буду консолидовали.

Као да Радославов не зна да су савезничке трупе на македонском фронту не само одавно консолидоване, већ и потпуно спремне да потраже рачуне од њега.

Француски алпинци у Солуну.

2000 француских Алпинаца који су били до сада на Крфу долазе у састав источне војске. Њих ће заменити Зуави.

Пегави тифус у Атини.

У хотелу »Викторија« у Атини разболео се од пегавог тифуса један Грк, који се тих дана вратио из Румуније. Предузете су најенергичније мере да се даље ширење заразе спречи.

Воз Солун — Атина.

Српски сувоземци који путују између старе и нове Грчке очекују са највећим нестрпљењем отварање пруге Солун — Атина. Службено је јављено да ће воз прорадити 1. јуна и већ је министарски савет одобрио ред вожње и подвозне цене. Воз ће полазити у 6 часова изјутра из Солуна, а стизати у 6:30 ч. увече у Атину. Из Атине ће полазити у 7 ч. у јутру а стизати у 7:30 у вече у Солун.

наших сиротних избеглица изјављују овим путем топлу захвалност дародавцима.

Из канцеларије Владних Комесара 29. априла 1916. год. бр. 223.

Немачко дивљаштво.

Један немачки аероплан типа Авијатик долазећи са Мало Азије обале из Булрума, бомбардовао је пре два дана острво Род. Бачене су три бомбе од којих једна није експлодирала. Погинула су два Турчина и рањене две Јеврејке. Сутра дан су три савезничка аероплана бомбардовала Булрум. Овако брз одговор на немачко дивљаштво произвео је на становништво Родоса најбољи утисак.

Приспела писма.

Краљ. Срп. Конзулату приспела писма на дан 28. м. и то:

Г. г. Тихомиру Мијатовићу; А. Илићу, Николи Антоновићу, Милутину Милосављевићу, Драгољубу Јовановићу, Мари Русиминовићу, Милану Николићу, Стојадину Стевовићу, Михаилу Поповићу, Драги Танасијевића, Тодору Јовановићу, Михаилу Рашовићу, Милану Димитријевићу, нач. среза велешког, Сими Грујићу, Коси Милана Михајловића, Марку Петровићу из Тетова, Берману Русићу, Велу и Велики Анчевић, Милеви Стаменковић, Јосифу Ристићу, Милошу Мисирлићу, Кости Стојановићу, Ристи Димитријевићу, Димитрију Антићу, Алији Османовићу из Куманова. 29. ов. м. Александру Петровићу (2) Јовану Ђорђевићу, Јеротију Милиновићу и Добросаву Димитријевићу.

Да се јаве Консулату.

Катарина Јовановић, ради пријема путнице (да се обрати г. Лазаревићу) Атанасије Добриновић, учитељ, г-ђа Славка Грујићка, ради пријема новца.

Да предстану срп. конзулату ради пријема путнице: Божидар Савордић, Душан Ст. Ристић, Живојин Краснојевић, Радомир Накић, Никола Димитријевић и Драгољуб Ружић, управ. порес. одељења из Крагујевца.

Нека се јави.

Живорад Василић, општински бригајник из Каменице подгорске, б. об. везник ђевђелијске комбиноване чете, а сада солунског комбинованог пука, нека се јави инжењерском поручнику Василију Г. Марковићу инжењерско-алатна колона III армије или свом брату Тихомиру Василићу обвезнику II одел. хаубиц. муниц. колоне шумад. дивизије.

Хвала српској држави

Писмо једног избеглице из Гуменце

И ако смо прости људи, ми смо, ма да смо сада ван Отаџбине, били уверени, а такви ћемо и остати, да је Србија силна и моћна, и да ће у својој будућности бити још већа и силнија.

Веровали смо да постоји храбра и слава српска војска, у којој доста има и наших из Македоније, који нама, што немамо среће да се боримо са оружјем у руци против дивљег непријатеља, — осветлаше образ.

Веровали смо и вера нас није преварила. Јер наша војска већ долази, и јунаци са Куманова, Маркова Прилепа и осветници Косова виђају се у Солуну. Даће Бог, те ће се скоро видети и у Софији.

Слушали смо, да се је држава добровољно побринула и о многобројним избеглицима, и да им се даје помоћ и у новцу, и у одећу, и у природи. А шта то значи? Значи да је наша држава и новчано богата. А то је добар знак.

Па и ми, избеглице из среза ђевђелијског, који остадохмо овамо, на граници, да смо ближе својој Отаџбини, нисмо заборављени. Раније смо добили рубље и одело, а пре неки дан добисмо брашна и чиривца, колико смо ретко кад имали и док смо били код својих кућа. Хвала држави.

Гуменца.

Избеглица Јован.

Последње вести

Солун, 30. априла.

На нашем фронту у току јучерашњег дана уобичајена канонада.

Како су услед прекјучерашње олује многе телеграфске жице између Солуна и фронта покидане и веза поново успостављена јуче ујутру, то су јуче добијени извештаји о стању на фронту претпрошле ноћи. Те су ноћи Немци бацили 20 граната из тешких топова на села у Мајадагу. Резултат бомбардовања: 14 мирних грчких становника — жена, деце и старца убијено и осморо тешко рањено.

Сад тек разумемо вест германских листова по којој Аустро-Бугари спремају офанзиву на македонском фронту. Није се дакле мислило на офанзиву противу савезничке војске, већ против мирног становништва. Ако је надлежника право, право је и нама.

Петроград, 29. априла.

После једног јуриша на бајонет наше су трупе заузеле турски положај »Платана« на обали Црног Мора више над Трапезундом.

Лондон, 29. априла.

На енглеском фронту код Фрикура, Сушеа и Илиха, Гиншија у току дана није било промене. Узајамна артиљериска акција у околини Морикура, Пикангина, Сенсела. Наша артиљерија бомбардовала је непријатељске положаје код Боасела и јужно од Масина.

Копенхаген, 30. априла.

Путници који долазе из Хамбурга причају да се је тамо јуче појавио огроман пожар у пристаништу и зградама два велика сместишта. Три брода укотвољена на кеју кајзера Вилгема уништена су.

Париз, 29. априла.

„Ехо де Пари“ тврди да је командант сумарена који је торпилирао »Сисек«, Ото Штајмбрик, у месту да буде кажњен на захтев Америке,

добро унапређење. Немачка влада известила је Америку да нуди накнаду за погинуле и рањене Американце.

Берн, 29. априла.

На аустријског посланика у Персији извршен је атентат од стране једног Турчина.

Атина, 29. априла.

Енглези су потопили један немачки сумарен у Суецком каналу. Понада је заробљена.

Лондон, 29. априла.

Има прилично времена како су Немци на руском фронту прешли у дефанзиву; пешадија не излази никако из ровова и једино што артиљерија још дејствује. Очекује се снажна офанзива реорганизоване руске војске.

Женева, 29. априла.

Има небројено много појава из којих се даје закључити: да је Немачка дигла руке од наде на победу и да је вољна да закључује мир. Међу тим појавама ове нарочито падају у очи претварање Верденске борбе у једну просту људску касарницу без икаквих војних резултата за три месеца; разочарење са Преком буном; порази Турака у Јерменској, и све јаче стезање блокаде од стране Енглеске.

Париз, 30. априла

На левој обали Мезе било је делимичних борби у току дана у којима су Французи осетно проширили фронт југоисточно од Окура.

Доста живо бомбардовање у пределу Мртвог Човека — Кимијер. На десној обали јако бомбардовање првих и других француских линија између шуме Одромона и Воа.

Један немачки напад управљен противу француских ровова југоисточно од фора Дуомона потпуно је одбијен.

На осталом делу фронта нарочито жива артиљер. ватра у Шампањи и у Вогезима.

РАЗНЕ ВЕСТИ

— Телеграфисту из Ротердама да су Немци позвали под заставу све млађице, који су у априлу месецу напустили 17 година, да би попунили огромне празнине у ландштурму. Ово је само један од многобројних знакова, да су Немци дотерали до краја са својом резервом у људству.

— Знатан део аустро-угарских трупа који је био сконцентрисан на Дунаву у Мадарској послат је у Рупчук.

— У допуну наше јучерање вести да су се аустралијске и ново-зеландске трупе искрцале у Француској, јављају накнадно: да су те трупе дошле из Египта, пошто напредовање Руса и Енглеза у Месопотамији и Малој Азији и наступајуће летње врућине искључују сваку непријатељску акцију противу Египта и Суца. Њима командује енглески генерал Цермен Берлуд, који је, као што је изложено у »Службеној Историји евакуације Галипола« командовао војском на Галипољу и извршио евакуацију на потпуно задовољство енглеске владе. Ти су Аустралијанци и

Ново-Зеландци учествовали у најкрвавијим биткама на Галипољу где су показали ретко херојство и претрпели знатне губитке. Трупе су реорганизоване, празнине попуњене и већ учествују у борбама на Вердену.

— Председник Француске Републике добио је телеграфску честитку од енглеског Доњег Дома и посланика Руске Думе, који се налазе у Енглеској, на храбро држање француске војске, и послао је тако исто топад одговор.

— Манчестерска трговачка комора донела је ову резолуцију:

„После рата Енглеска не може дати непријатељу оне исте услове које буде дала Савезницима и неутралним државама. Ни у ком случају се не може допустити да се врати стање пре августа 1914. године.“

— Још један знак да Немачка жели мир: Американски пуковник Харије, који је пре четири месеца са читавом једном мисијом пошао у Европу, да пропагира за мир и кога су топло дочекали Немци, поново путује у Европу.

— У Турској није све у реду: изгледа да је поново извршен атентат на Лимана фон Сандерса и да је у Хаману и Сирији прокламована аутономија.

— Одгајивачи свилене бубе у Водену у Македонији молили су министра војног у Атини да нареди евакуацију из кућа реквирираних за војне потребе, које служе за гајење свилених буба.

— Италија почиње да кида односе са Немачком. Онамад је отказала Немачкој конвенцију о међусобној заштити књижевних и уметничких дела.

ПОШТА

— Г. Влада Поповић, моли проту Стеву Димитријевића, ректора Богословије из Призрена, да преко нашег листа јави своју адресу.

— Г. Јоца Јовановић, из Крагујевца нека дође у нашу редакцију да прими писмо.

— Сава Бељански, редов железнич. чете нека се јави своме брату: Ђорђу Бељанском; бр. 3519 Broarlawy, St. Louis Mo M. S. A.

Никола Николић син Милана Николића из Водице, ср. јасенички округ смедеревски, нека се јави своме брату Милутину Николићу редову хаубичког пука дринске дивизије. 2—10

Милан Николић трг. из Крагујевца позива га фирма код које је раније поручио робу и дао капару.

Роба је приспела овде. 2—3

Похитајте у

„Бар Мон Плезир“

Ако желите провести неколико пријатних часова у друштву једне одабране и шик публице састављене од српске аристократије дођите у Бар Мон Плезир где служе госпођице Сркиње, свира добра музика, игра се и забавља.

Само једна посета довољна је да човек заволи и навикне се на наш Бар.

Радосава Стефановића из Витановца ср. гужавског округа крагујевачког тражи брат Стеван Стефановић да се јави редакцији овог листа.

Панта С. Бадњевац, наредник у 16 пуку I армија, да се јави редакцији, тражи га жена.

2-2

27. априла т. г. поред објаве о неспособности украјен ми је и пасош са мојом сликом. Молим сваког, ко буде сазнао лице код кога се налазе, да се јави уредништву. Дајем добру награду.

3-3

Борђе Витановић,
фијакерист из Зајечара.

— Улица —
«КОЛОМБО»
— Бр. 18 —

Српска берберница

БРАЋО СРБИ!

Једина српска берберница у Солуну коју држи Србин и где се српски говори јесте берберница

Ђуре Поповића,

чији је дугогодишњи рад на страни и у месту довољна препорука.

У сокаку
преко —
— пута
— хотел —
«ЕГИПТА»

Моли за посету

ЂУРА ПОПОВИЋ
берберин

3-15

Господо!

Препоручујемо Вам
да пушите
само

САЛОННИКА

ЦИГАРЕТЕ

КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН

РУЈА 20 циг. 1 дин.
ПЕРФЕКЦИОН 24 « 1 «
БОГША 24 « 0-80

Специјалитети:

МИРОДАТО 24 циг.
ЛЕДИ 24 « са зл. писком 0-65
« 24 са паута писком

«СПЕЦИЈАЛ» 24 цигарета . . . 0-50

Дуван за луле. На продају свугде.

18-30

За српску војску, г.г. официре
и савезнике

Цигарете „СРБИЈА“

најбоље су јер су израђене од најбољег и правог дувана „Кавала“ и удешене према старим српским цигаретама у кутијама од по 24 ком.

по цени: 1-40; 1-; 0-65 и 0-50 дин.

Дуван „Морава“ пакло 25 грама 0-30 дин.

Продавница у пасажу Бен Рубен БР. 25

1 спрат иза хотел „Телеграфа“.

20—

Стовариште женских шешира и велики избор најмодерније робе за даме

Д. ХРИСТИДЕ

СОЛУН

Улица Симићки бр. 17.

Купујте прави и најбољи
дуван и цигарете

„КАВАЛА“

из фабрике

ПАПА АНАСТАСИЈУ

СОЛУН

18—

МЕЊАЧКА РАДЊА

Баруха Салтиела и С. Скапа

Препоручује се својом солидном радом, при размени свију врста новчаних вредности по дневном курсу.

СОЛУН, улица ВЕНИЗЕМОС бр 8.

ХОТЕЛ И ГОСТИОНИЦА
МАРСЕЉ ДО ЦАРИГРАДСКЕ
СТАНИЦЕ
БРАЋЕ ЧОМИЋА

— ИЗ БИТОЉА —

ПРИМЕРНА ЧИСТОЋА. — УДОБНЕ СОБЕ.

ОДЛИЧНА КУЉНА — ЦЕНЕ УМЕРЕНЕ.

19—

ЗУБНО ЛЕКАРСКА КЛИНИКА
ЈОВАНА Н. ХАЦИ ВАСИЛИЈА
ДОКТОР МЕДИЦИНЕ

ЈЕДИНИ ЗУБНИ ЛЕКАР КОЈИ ЈЕ ИЗУЧАВАО СПЕЦИЈАЛНО БОЛЕСТИ УСТА И ЗУБА У ПАРИЗУ.

ПРИМА ПРЕКО ЦЕЛОГ ДАНА
У СВОЈОЈ КЛИНИЦИ УЛИЦА КЕЈ БР. 49.

— СОЛУН — 17—

ФАБРИКА ЦИГАРЕТА

„НЕСТОС“

Највећа на Ориенту — 500 радника.

СПЕЦИЈАЛИТЕТИ:

НЕСТОС	КИБИ	Дин.	1—
«	ГЛУБЕК	«	0-80
«	ЛАКИ	«	0-65
«	АФРОС	«	0-50

20—

У Солуну је најпризнатија
ФРАНЦУСКА АПОТЕКА

У ЗГРАДИ ФРАНЦУСКЕ БОЛНИЦЕ

— до Отоманске Банке —

Справља све лекове најсавесније и најстрожије по рецептима.

Има на стоваришту све специјалитете и лекове.

Препоручује нарочито

БОГАТ ИЗБОР АРТИКАЛА ЗА ТОАЛЕТУ

и

СВЕ ВРСТЕ ПАСТА ЗА ЗУБЕ

6-10

Пажња српској војсци

У Солуну је једина француска фирма чије је седиште у Паризу улица Лафајет бр. 126.

ОРОСДИ-БАК

Продаје све врсте конфекционе робе: одело, шешире итд. кућинско посуђе, све врсте намешница и деликатеса. Велико стовариште најбољих вина и ликера. Стога јој поклонице поверење. Услуга најсолиднија. Цене утврђене и умерене. Прима српски новац по дневном курсу.

ЦЕНТРАЛА улица Краља Ираклија

ФИЛИЈАЛН: улица Венизелос бр. 4 и 8, где се говори и српски.

20—